

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás
Jelentés a szigetmonostori ostromlott várból				Tárgy: <i>614. 81</i>
Szerző:				Hely:
Cím:				Idő: <i>"1954."</i>
Küzdelem Budapest vízellátásáért				Személy:
Forrás: <i>Esti. Sz.</i>				Helyszám:
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	
	<i>1954. IV. 21.</i>			

Köz. Ostromlott várba megyünk. A szentendrei szigeten lévő Szigetmonostor környékén húzódik a Fővárosi Vízművek több fontos kútja, szivattyúgépháza. A kutakat ugyan nem fenyegeti veszély, ezek jóval magasabba épültek, mint a Duna vízszintje, de a sziget védőgátjában, töltésében húzódnak a magasfeszültségű villanykábelek, amelyek a gépházakba viszik az éltető villanyáramot. Ha a töltés megszakadna, megcsúszna, tönkremenne a kábel, s hiába ontanák a kutak a vizet, a csőhálózat nem tudná a fővárosba nyomni. Szigetmonostorról Budapest ivóvizének több mint húsz százalékát kapja...

Gyorsan halad a kis katonai hajó a sziget felé. Vezetője Ácskovács Ernő szakaszvezető, napbarnított arcú fiatalember, biztos kézzel fogja a kormány kerekét, szeme messze néz. Mint meg-elevenedett színes, szép honvédnapi plakát, olyan a látvány: a haragoszöld víz felett a hajó orrán zászló csattog, a négyfőnyi honvéd folyam-flotilla egyenruhás legénység pontosan, frissen dolgozik. „Vasárnap óta éjjel-nappal szolgálatban vagyunk, segítünk a Vízműveknek” — mondja Ácskovács Ernő.

Nem könnyű kikötni a szigeten, a part előtt „furcsa” óriásgomba alakú növények: a vízbe merült fák koronái állják utunkat. De néhány ügyes manőver, s máris az ostromlott várban

vagyunk. A parton éppen pallókat raknak ki a Vízművek „Április 4” nevű saját hajójából pesti üzemi munkások indulnak a sziget déli részére, ásókkal, cölöpverőkkel; honvédségünk egyik alakulata katonás rendben menetel a töltés felé — ebben a csoportban mind-egyik tiszt.

A 3-as számú gépházban találjuk meg Moravetz László elvtársat, a Vízművek igazgatóját, az ostromlott vár vezérkarának egyik vezetőjét. Fáradhatatlanul telefonál, utasítást ad, s pohár-számra issza a feketekávéét. „A Vízműveket — mondta — három helyen fenyegette elsősorban az árvíz. Először Káposztásmegyeren a vízrendszer fölötti telepeket. Itt az úgynevezett gravitációs csatornát (ebben még saját esési erejétől folyik a víz), fenyegették a hullámok. Másodsor Szigetszentmiklóson tört ránk a víz, ahol új csápos kutakat építünk. Mindkét helyen azonban még hatalmas munka folyik az eddigi eredmények biztosításáért. A harmadik kritikus pont itt Szigetmonostoron van, ahol több víznyerő kút emelkedik és négy gépház működik...”

Valóban kevés olyan üzem van, mint a Vízművek, amelyeknek telepei mindenütt a Duna partjainak közelében emelkednek. Szigetmonostoron a nyugati oldalon lévő kutak őrzését teljesen magára vállalta a honvédség. A másik ol-

dalon azonban *mintegy három kilométer hosszúságban húzódik az a töltés, amelyet a Vízművek dolgozóinak, a pesti munkásoknak, a honvédség egyes alakulatainak kell védeniük. Ezen a töltésen indulunk most el. A töltések tetején mindenütt szakaszrien készített nyúl-gátak húzódnak. A rögtönzött póznákra erősített villanyok arról árulkodnak, hogy éjjel is dolgoznak. Sajnos, sok helyen találunk átszivárgást, töltéslazulást. De minden egyes veszélyeztetett ponton hatalmas küzdelem folyik! Ezen a szigeten különösen nehéz a munka, mert a töltés nem bírja el a teherautókat, dőmpereket, a földet, agyagot messziről kell feltalicskázni. Az egyik helyen a honvédség tagjai derékig vízben küzdenek a vízbetörés ellen. Amikor nevüket kérdezzük, csak annyit mondanak: „Sztálin- és Petőfi-akadémiások vagyunk.” Találkozunk a Vízművek olyan dolgozójával — Vida Istvánnal, Kerekes Istvánnal, Marton Sándorral, Húshegyi Józseffel és még sorolhatnánk tovább — akik vasárnap óta alig pihentek néhány órára...*

Ezt jelentjük az ostromlott várból: a védők rendületlenül, éjjel-nappal kitartanak: Budapesten egyetlen pillanatra sem szünetel, csökken a vízszolgáltatás!

(bodnár)